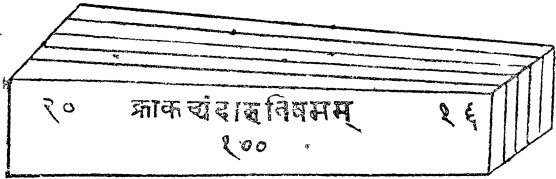

समाहृतं षट्सरेषु विहृतं करात्मकम् । उदाहरणम् ।
 मूले नखा (२०) इत्युक्तमितोऽथ नखा (१६) इत्युक्तमितोऽथ पिण्डः
 अताङ्गुलमिनां किल यद्य दैर्घ्यम् । तदा रदारणपथेषु
 चतुर्षु किं स्याद्विस्तारकं वद सखे ! गणितं द्रुतं मे ।
 (तदाकारदर्शनचलम्)

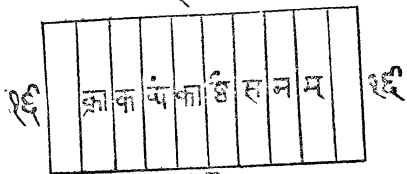

न्यासः

पिण्डयोगश्च ३६ दलं । १८ । दैर्घ्येण १०० सङ्कु-
 र्णितं १८०० । दासदारणपथेषु चतुर्भिर्गुणितं ७२०० ।
 षट्सरेषु ५७६ विहृतं जातं करात्मकं गणितं २५/२ ।
 क्रकचान्तरे करणसूत्रं सार्द्धं दत्तम् । छिद्यते तु यदि
 तिस्र्युक्तवत्पिण्डविल्लुति हतेः फलं तदा । इष्टिकाचित-
 टपञ्चितिखातक्रकचतुर्विहृतौ खलु सूत्रम् । कर्म कार-
 जनसम्प्रतिपत्त्या तन्मृदुत्वकठिनत्ववशेन । उदाहरणम् ।
 यद्विस्तृतिर्दलं ३२ अताङ्गुलानि पिण्डस्तथा षोडश
 यत्न काष्ठे । छेदेषु तिस्र्यङ्गुलं प्रचक्षु किं स्यात् फलं
 तत्र करात्मकं मे ॥

न्यासः विस्तारः ३२ पिण्डः ११६ । पिण्डविल्लुति हतिः
 (तदाकारचलम्) ।

३२

५१२ । दासदारणमार्गैर्नभिहेता ४६०८ । षट्स-
 रेषु ५७६ विहृता जातं फलं हस्ताः । ८ ।

क्रकषा स्त्री क्रकस्तदाकारोऽख्यस्याः कर्णं अच् टाप् ।
 केतकीवृक्षे रत्नमां ।

क्रकण पुं क्र इति कणति शब्दायते कण-अच् । (कथार)
 पञ्चभेदे अमरः स्त्रियां जातित्वात् डीप् ।

क्रकर पुं क्र इति शब्दं कर्तुं शीलस्य ताच्छीले ट ।

क्रकणे (कथार) षपञ्चिखि अमरः स्त्रियां डीप् ।
 २करीरवृक्षे शकरपलाखे च ए० ४दीने लि० डे०
 “चोरयित्वा तु पत्नीस्यं ककरत्वं नियच्छति” भा० अतु०
 १११अ० । “चकारकलविङ्गमयूरक्रकरोऽद्यादुपक्रमे “वि-
 ष्कारालववः शीतमधुराः कघाया दोषशमनाश्च” इति
 सामान्यत उक्त्वा “वातपित्तहरा वृष्या मेघाग्निबल
 वर्द्धनः । लघवः क्रकराः हृद्यास्तथा चैवौपचक्रकाः”
 सुश्रु० तन्नांसयुष्णा उक्ताः ।

क्रुतु ए० क-कठ । ष्यूपसहिते, सोमसाध्ये यज्ञे, रसंक-
 ल्ये, ब्रह्मण्योमानसे एते शम्भुभेदे, ष्वदेवभेदे, पृथ्वि-
 येषु च । इविष्णौ तस्य सर्वयज्ञमयत्नेन स्यूपयज्ञ
 रूपत्वमपीष्टं यथाह “यद्भृज्यो महेष्वय क्रतुः सत्वं सतां
 गतिः” विष्णुस० । “सर्वयज्ञस्वरूपत्वात् यज्ञः यूपसहि-
 तोयज्ञः क्रतुरिति” भाष्यम् । तेन क्रतुशब्दस्य यूपस-
 हितयज्ञबोधकता । अतएव तत्तद्भागे यूपविशेषाः शत-
 पथब्राह्मणादौ उक्ताः । तत्र सोमसाध्ययागाश्च तत्र
 क्रतवः “त्वीन् क्रतूनन्वाहान्नेयुषस्यशाश्विनम्” सुतो “इ-
 त्यन्नेयः क्रतुः अघोषस्यः” “अथाश्विनः” आश्व० श्रौ०
 ४।१।८।१४।१।५।१ सूत्रेषु दर्शिताः । अन्येऽपि क्रतु-
 वेदेषु दर्शितास्ततएवा वगम्याः । संकल्पस्य कामनाधीनः
 चित्तवृत्तिभेदः यथोक्तम् “कामः क्रतुः कर्म जन्मे त्वेवमेधां
 क्रमोभवेत् । पुंसोया विषयापेक्षा स काम इति भगवते ।
 स एव वर्द्धमानस्येत् क्रतुत्वं प्रतिपद्यते” । “रुचेरतिशयः
 कास्ये विषये क्रतुरीर्यते” इत्युक्ते ष्वचेराधिक्ये
 च । दप्रज्ञायां निघ० । एस्तवनादिकर्माणि च ।
 “पुरुषुत ! क्रत्वा नः सस्ति” ऋ० ४।२।१० । “क्रत्वा
 कर्मणा स्तुत्यादिहेतुना” भा० । क्रतुनामा सुनिश्च “ब्र-
 ह्मण्योमानसाः एता विदिताः षण्महर्षयः । मरीचिचर-
 त्प्रद्विरारसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः” भा० आ० ६५ अ०
 उक्तः । “क्रतोरपि क्रियाभार्यां वानिखिलानश्च दत्त ॥
 ष्वपीन् षट्सहस्राणि खलतो ब्रह्मतेजसा” भा० ४।१।३२।
 तद्वं शब्दुक्तम् “ससर्ज ष्टेडि” तद्द्रुपां स्रष्टुमिच्छन् प्रजा-
 पतीन् मरीचिमलप्रद्विरसौ पुलस्त्यः पुलहं क्रतुम् ।
 वसिष्ठश्च महतेजाः षोडशजत् सप्त सान्धान्” हरिवं०
 १अ० । विश्वदेवाश्च लबोदश यथा
 “आत्मार्थे चासृजत् पुत्रान् लोककर्तृन् पितामहः । विश्वे
 प्रजानां पतयो येभ्यो लोका विनिःसृताः । विश्वेशं प्रथमं
 नाम महातपसमात्मजम् । सर्वान्मसपदं पुण्यं नास्मा